

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 746/2023
05.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Милене Рашић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 3. у вези става 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Демира Црновршанина, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К 123/23 од 28.02.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 288/23 од 23.05.2023. године, у седници већа одржаној дана 05.09.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Демира Црновршанина, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К 123/23 од 28.02.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 288/23 од 23.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару К 123/23 од 28.02.2023. године, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 3. у вези става 2. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три месеца, која ће се извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора и исте не сме напуштати, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, те је одређено да ће суд, уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова, самовољно напусти просторије у којима станује, одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора. Окривљени је осуђен и на новчану казну у одређеном износу од 30.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца по правноснажности пресуде, те одређено да ће суд, уколико окривљени у наведеном року не плати новчану казну, исту заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Окривљени је на основу члана 261. и члана 264. ЗКП,

обавезан да суду на име паушала плати 7.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 288/23 од 23.05.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Демир Црновршанин, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, бранилац окривљеног АА истиче да је суд повредио одредбе кривичног поступка у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца. У вези са тим бранилац у захтеву наводи да је одредбом члана 31. Закона о јавном тужилаштву прописано, да основни јавни тужилац врши надлежност основног јавног тужилаштва и поступа пред основним судом, а како у време подношења оптужног предлога Кт 938/20 (Кто 288/22) од 21.04.2022. године у Основном јавном тужилаштву у Новом Пазару није постојало лице које обавља функцију јавног тужиоца (који је у смислу цитиране законске одредбе носилац надлежности наведеног тужилаштва), већ је био именован само руководиоца тог органа, то је, према ставу одбране, предметни оптужни предлог, који је поднео заменик јавног тужиоца, поднет од стране лица које није овлашћено да заступа оптужбу.

Исте наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани, и за свој став да је у конкретном случају постојала оптужба овлашћеног тужиоца на страни 2, у ставовима 6-8 образложења своје пресуде дао јасне и довољне разлоге, које Врховни суд прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге и упућује.

Поред изнетог, бранилац окривљеног у захтеву указује и на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, наводима да дело за које је окривљени оптужен и оглашен кривим правноснажном пресудом није кривично дело и то из два разлога. Према наводима захтева у чињеничном опису дела у оптужном предлогу и изреци пресуде није потпуно назначен облик кривице односно недостаје волунтаристички елемент умишљаја, због чега се не може закључити да ли је окривљени хтео извршење кривичног дела или је на исто пристао. Бранилац у захтеву, даље, истиче, да радња наведена у оптужном акту и изреци пресуде није радња која се може подвести под биће кривичног дела из члана 219а став 3. у вези става 1. КЗ, са образложењем да је у оптужном акту означено да је окривљени у својству инвеститора наставио са извођењем радова након доношења решења грађевинске инспекције о затварању

градилишта, док је ставом 3. члана 219а КЗ, регулисана ситуација само када је издато решење о обустави радова, а лице из става 1. и 2. тог члана настави започету градњу.

Околности изнете у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног је, такође, истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и за свој закључак да се у радњама окривљеног означеним у чињеничном опису дела у изреци првостепене пресуде стичу сва законска обележја кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 3. у вези става 2. КЗ и то како објективна, која се односе на радњу извршења дела, тако и субјективна, која се тичу урачунљивости и умишљаја окривљеног, на страни 3. став 4-7 и на страни 4. став 1. и 2. образложења своје пресуде дао јасне и довољне разлоге, које Врховни суд прихвата и, у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге и упућује.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић